

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomda-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Március Idusa.

A nemzeti élet ujjászületése, a nemzeti élet egy fényes ragyogó momentumának ötvenegyedik évfordulóját Zombor város hazafias közönsége nagy lelkesedéssel és pietással ünnepelte meg.

A lefolyt ünnepélyekről a következő tudósításaink vannak:

A városi színház zsufozásig megtelt ünneplő közönséggel. Az ünnepélyt a kaszinó-egyleti dalárda a „Szózat” éneklésével vezette be, amely emelkedett hangulatba hozta a közönséget. A „Szózat” után Láng József szavalta el hévvel költői szárnyalású ódáját:

Március 15.

Emeld föl ma büszkén fejedet, én népem,
Március 15 a te nagy napod!
Mire annyit vártál könnyel, verejtékkel,
Ez az egy nap végre mindent megadott!
Görnyedező tested méltóságát kapta,
Mikor ez a szép nap virradott reád,
Halálra vált szived egyszerre föléledt,
Mikor hire jött, hogy: „Szabad a hazád!”

Hajh! sötét a multad! könnyeket fakasztó!
Eltiporva voltál az erényedér' . . .
Századokig tartó, szörnű szenvedésid —
Hogy egy is közöttük száz halált fölér!
Nem volt lelke annak, ki utad' elálta,
Népek üdvé hitt a harcra tégedet!
S mikor népek üdvét kivívtad, — magadnak
A gonosz irigység vert bilincseket!

De míg fejed' hajtá durva kény parancsa
Mig a porba szegtek hős tekinteted',
Sajgott a szived, de elszánt akarattal
Ősi erőd titkot megnövekedett . . .
Aki addig látott, a legjobb is csak szánt,
Aki aztán nézett, mint a hóst, esodált!
Mikor már megösvött nemzeteket kardod,
Összetörted végre saját rabigád'!

Március 15 volt a tanud erre,
Hajh! milyen erővel tört ki lelked ott!
Hogy' forrott ki benned ellenállhatatlan'
A szabadság vágya, ősi, szent jogod!

Szárnyalta az örömhír a kalászos rónán
S ott, a büszke bércen, zengett éreszava:
„Szabadságért vértet — szabadságát kapta
A legbüszkébb nemzet: Árpád-unoka!”

Óh! de szép volt arcod, én édes nemzetem!
Mikor e napodnak ébredt hajnalra,
Nagy, régi rabságod törte tested' -leked'
S mégis úgy jöttél, mint győztes dalia!
Első lépésedben mennyi erő rejlett,
Hah! de büszke, szép volt az a diadal!
Lánc-csörgés volt addig mi hazában hangzott
S harsogott nyomába' a „Talpra magyar!”

. . . Elmondta az „esküd,” — nagy szent
fogadásod',

Nemzetek hallották esküd szent szavát:
„Megnyert szabadságot föl nem adod többé,
Hogy nagygyá tehesd magad s a hazát!”
A jövő dicsőség ragyogott szemedben,
Éltető önértet, alkotó erény . . .
E napon voltál csak hatalmas, én népem,
Szabadakarod első reggelén!

Nagy voltál te ott is, vészes harcaidban,
Európa látta bátorságodat!
De nem vívtál még ki ilyen dicsőséget,
Amilyenel téged ez a nap fogad!
Harcaidban győzött erőd, vitéz kardod,
A jog és igazság győzött e napon!
Kézét adva testvér lett a szegény, gazdag —
S honszerelven zengett boldog ajkadon!

Nagy ideje telt már lelkes örömednek,
De akkor tett esküd' el nem feledéd:
Szabadságod termi egyra alkotásid'
S nemzetek esodálva fordulnak feléd . . .
Messze szárnyaló hír hangzik lelkesülten:
„Duna-Tisza táján szabad nép lakik!
Építi magának egyre nagy emlékit
Összetörvén hozzá a rabláncait!”

Latinovits Szaniszló ünnepi beszédét mondott.
Forró hazaszeretettől áthatott beszéde a következő:
Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Midőn a mai ünnepen, a népszabadság nagy és magasztos ünnepén tele szívvel, emelkedett lélekkel, büszke fővel tekintünk körül mint szabad nép a szabad hazában:

önkéntelenül kicsordul szívünköl s ajkunkon feltör a szó,
— hogy megemlékezzünk azokról, kik nekünk e napot
megünnepelelni megszerezték, emlékezzünk a magvetőkről,
kik lopva, félve vetették el a magasztos elvek nemes
magjait, — emlékezzünk a talajról, mely magába fogadta
s az éltető napsugárról, mely a titkon fejlődő sarjakat
termékenyítő erejével egyszerre életre keltette. — Emlé-
kezzünk a nehéz időkről, midőn ünnepleni bűn volt s a
hazafias erények csak úgy fejlődtek, csak úgy vegetáltak,
mint az erdők legsötétebb rejtekében napfény nélkül ten-
gődő haraszt.

Egy százada, két emberöltő innen-onnan, hogy a
magyar állameszme, — a magyar szív és lélek megbénítva
vergődött s minden törekvés és fejlődés és előrehaladásra
megbénította az a fagyos fuvallat, mely a Lajthán tülről
támadt fel és összedöntötte azokat az alkotásokat, melyeket
kártyaváraként épített fel egy-két igaz hazafi, kiket itt-
hon ideális rajongóknak neveztek.

A magyar faj fentartóinak — eredetökkel ismeretlen
messzeségbe nyúló családok sarjadékainak ajakán idegen
szó hangzott, s az egyszerű népen kívül alig akadt egy-két
ember, kinek nyelvén megcsendült az édes magyar beszéd.

De nemcsak nyelvében, — érzéseiben is idegen volt
a magyar. A nemzetiségeért vívott százados küzdelmekben
megtanulta azt, hogy az erősebb elnyomhatja a gyengét.
Feledve fajának fő jellemvonását a szeretetet, gonosz mosto-
haként tartotta láncon saját szülőit, ösvérét, létének
legerősebb fentartóit. A nép nagy része elhagyatva, el-
nyomva dolgozott, vesződött, véres verejtékekének gyümöl-
cseit szívtelen, okatlan kezek zsebelték be, hogy hizlal-
ják velök azt az idegen madarat, mely folyton éhes száját
tátogatta felénk, hogy először a munka gyümölcsseit s
azután a munkálkodó kezeket feneketlen gyomrába te-
messe.

Rab volt a nép, rab volt a lelkiismeret és rab volt
a szellem, mely bilincsekbe verve hasztalan iparkodott ég
felé törni.

És az ifjuság, a nemzet virága, a haza reménye?!
Elfeledve nyelvét, el hazáját, idegenben, messze is-
meretlen tájakon pocsékolta el ősi erejét, marékka szórva
el kincseit test és lélekölő élvezetek között mindenét oda-
vetve semmiért, hogy „hazája feldult védfalából palotát
rakjon heverő helyének.”

„Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága” így
énekelt a költő s igaz fájdalommal igazabb kitérésével kiáltá:
„haj annak a kertnek, melyben, mint ti, olyan virágok
teremnek.”

És — tudja a mindenható — mi lett volna ebből
a szerencsétlen kertből!

Midőn a tikkasztó nyári hőségben elhal fű, fa, virág
s a perzselő forróság ellankaszt mindent, hogy enyészet,
pusztulás fenyegeti a természetet; feltűnik a nyugati lát-
határon, mélyen az ég peremén valami sötét, borús sáv.
Minden csendes, nyomasztó némaságba merül s aggódo
várakozással lesi a vihar borzasztó kitérését, mely gomo-

A „BÁCSKA” tárcája.

I r é n .

Szívemben élt a képed réges-régen,
Bár nem tudtam, hogy itt vagy e világon,
Rólad beszélte ezer csillag az égen,
Rólad álmodtam csendes alkonytájon.
Az erdők olykor hogy ott kűnn hevertem
S rózsás álom takarta szempillám,
Az álom szárnyán hozzád szállt a lelke
S te szerelemmel borultál reám . . .

Ugy láttalak mint tiszta fehér képet
Lebegni ott a messze végtelenben,
Fejed köré arany sugárból éket
Vont a nap, hogy nyugvóra tért estenden.
Imádtalak te szent, te érhetetlen,
S te meghallgattad tudom az imát,
Mert itt vagy most már vélem, közelemben,
S én könnyes szemmel nézek fel reád.

Imádlak most is, de nem úgy, mint régen,
Nem vagy többé a szent, az érhetetlen,
Elfullasztlak a csókok özönében
Mámoros kéjjel, mindent elfeledten.
Meg-megsimitom selymes, puha hajad,
Ajkam ajkad után kutat, keres,
És úgy sügom, gyönyörrel csüggve rajtad,
Maradj mindig velem, szeress, szeress!

Richardt Károly.

TUDOTT SZERETNI.

Leszállt az alkony, ezüstös félhomály borult a
vidékre. A halvány képű hold bágyadt fénye rezgett a
táj felett, sajátos színt kölcsönözve a fű, fa smaragd-
zöldjének, virág nyíló szirmainak. A kékesen tündöklő
égen csillagok milliárdjai ragyogtak, mint valami szét-
szórt gyémántok világoskék báronyon.

A virágillatos légben pajkos szellő játszadozott az

imbolygó águ rózsával, liliomszállal, pajkosan csókolva
össze annak nyíló szirmait, kinyílt rózsáit. — Majd a
távolból pásztor furulyájának mélabus, elhaló hangjait
hozta erre a kóbor nyári szellő, melyre koronként csak
egy-egy bárány síró begetése felelt . . .

A kalászos rónán, hol a nap bevében délibábot
ringat az a végtelennek látszó kalásztenger, most a
tűcsök hosszán elnyújtott vig cirlése veri fel a csendet.
Közbe egy-egy megkésétt, pártját kereső fűrj pittypalattya
hallik . . .

Ott a homálylepte távolban egy magányos tanya-
ház körvonalai látszanak, melyet terebélyes fák öveznek
körül. A ragyogó, sejtelmes félhomályban a fák hatal-
mas koronái egy száztornyú, százkupolájú templomná
látszottak összeolvadni. A köztűk ki-kiviláglo kis fény-
pontocskát pedig örökmécsesnek vélte az ember . . .

Most a közeli falu kis harangjának érces szava
szeli át a levegőt. Elhallgatott a mélabus nóta; a pásztor
kalaplevéve imádkozik . . .

A kalászos táblák között egy vékonyka ezüstös
szalag, egy kis ér vezet oda, ahhoz a magányosnak
látszó tanyaházhoz, Zala Gáspár uri kastélyához.

Nagy vigáság van ma ott. Ma adta férjhez az öreg
Zala Gáspár egyetlen leányát, a szép Jolánkát. Az ő
lakodalmát ülik. A kastély minden ablaka csak egy
ragyog a fényes világitástól. Vig muzsikaszó hallatszik
ki, mely mellett a fiatalság vigan ropja a tizes táncot.
Vigad ma itt mindenki. De a legvigább és legboldogabb
mégis az öreg, beteges Zala Gáspár, az örömapa. Gyenge
idegeit, mintegy megacélozta ez az örvendetes tény.
Vigan strőrfogor kedves vendégei között, a kiknek
örömeiben a magáét látja. Arcáról csak úgy ragyog le
a boldogság. De hogy is ne! Ma ment teljesedésbe
egyetlen vágya, óhaja, a miről nem hitte, hogy megéri.
Ma adta férjhez egyetlen leányát, ki minden gondolata
volt. Ez adta neki azt a nagy lelki erőt. Most már
nyugodtan térhet pihenni, ősei mellé . . .

Derek ember oldala mellett tudja leányát, kire
nyugodtan bízhatja. És leányát is boldognak hiszi. Igaz
ugyan, hogy a leány azelőtt mást szeretett! De ő szépen
megértette vele, hogy azé soha sem lehet! Nem is biz-
hatja rá! — De utóvégre, hányan szerettek már mást

és mégis mást boldogítanak és más boldogítja őket! . . .
Hagyjuk ezt! Gyermekes ábrázolás volt az egész!

Igy gondolta és hitte ezt az öreg.

A menyasszony arcáról azonban mást olvashatunk
le. Mindenki az arca csak úgy ragyog a boldogságtól;
csak az ő arcán valami megmagyarázhatatlan bágyadság,
kedvtelenség ül. Nagy, azurkék szeméi untalan a sem-
miségben tévednek el. És mindent csak gépiesen tesz,
mintha nem is volna lélek benne. Szórakozott nagyon.
Beszéde is oly banális, érthetetlen. Szép, máskor rózsás
arca halvány szint öltött, melynek finom idegei görcsö-
sen meg-megrándulnak. Tanuságot téve arról a nagy
viharról, mely belsejében dul . . .

Ujabb vendégek érkeztek most, a kik elhalmozták
jó és szerencsekívánataikkal. Nem is hallotta, mit mon-
dottak és ő sem emlékezett arra, mit mondott nekik.
Lehet, valami banális dolgokat! . . . Hideg, remegő kezét
homlokához szorította. Fáj a feje. Szédült vele a világ.
Az örökké élő igaz szerelem himes szárnyai az édes,
boldogító emlékek egész özönét felelevenítették lelke-
ben, melyeknek soha többé nem lehet helyük az ő
szívében. Álmodozott porba hullt szerelméről, mely oly
édes, oly boldogító volt! . . .

. . . Tavasz volt és a levegőt kellemes virágillat
töltötte be, mikor először dobbant szerelmemre a szíve.
Az eresz alatt a kis fecsképar rakta a fészekét. Kedve-
sen csicseregve egymással, mikor egy-egy szállal, egy
parányi saracskával tértek a fészekhez. Mintha tana-
kodtak volna, jó lesz-e így? Mintha arról csevegtek
volna, mily boldogok lesznek és milyen boldogság fog
várni rájuk e kis fészekben . . . A rét, mező viráynai
a pillangók fűztek szertelen játékok, ide-oda röpködve
virágról-virágra . . . Ott meg a pagonyban a dalos ma-
darak száza csattogtatták lélekemelő, szerelmemről zen-
gedező dalukat! . . .

Ugy tűnt fel ez most előtte, mint egy édes álom.
Igen, álom volt, mert hisz nem ment teljesedésbe! Ime
másnak esküdött ma örök hűséget, örök szerelmet, a
kit soha sem szeretett. Igaz, nem erőszakolta hozzá az
édes atyja, csak szépen kérte, mondjon le a másíkról,
mert azé soha sem lehet. Felejtse el. Halálát okozná
az, ha kérését nem teljesítené! És Jolán úgy szerette
édes atyját, hisz ő is mindig oly gyöngéd szeretettel

lyogva, utólrhetlen sebességgel fenyegetően közeledik, hogy megsemmisítse a mi nem életre való s felüditse a minék élnie kell.

A nemzetek életében is vannak ily perzselő nyári időszakok, midőn egy rettenetes vihar szükséges ahhoz, hogy az enyészettel fenyegető lankadság felelevenüljön.

Nálunk is forrt minden. Titokban kicsirázott a föld méhében a hajtás, de nem volt alkalma napvilágra törni, mert a közöny, a nem törődés megölte volna: kellett hozzá egy vihar, mely a közönyt megölte, hogy a csira termő képessége buja erejében erős hajtássá fejlődjék.

Es mutatkozott nyugat felől a terhes felleg, mely méhében hordozá a nagy eszmék élető, villanyozó erejét.

A népszabadság első hazájában, a franciák akkor nemcs följén támadt fel a vihar, mely pusztítva, rombolva gomolygott hazánk felé s alapjában megremegette azt a várat, hol oly nyugodtan kovácsolták a rabláncokat a pusztuló magyarságnak. A cikkázó villámok vakító fénye elől remegve bujtak oduikba a sötét munka sötét nap-szamosai.

Felébredt lethargikus álmából a magyar ifjúság és várta az első villámot, mely a terhes fellegek titokzatos méhéből megszülessék. Es nem várt sokáig.

Eldördült az első villám; csattogó hangja élesen visszhangozta a fellegek között a „szabadság” fenségese igéjét.

Utána dörögte a másik harsogva az „egyenlőség” jelszavát, s borbólva, eget földet rázva vágott bele a harmadik, a népek szentháromságának harmadikát a „testvériséget” hangoztatva.

Es a viharban, a villámok vakító fénye mellett, a menydörgések riasztó szavata közt, ott fenn a muzeum impozáns lépcsőin szívet-lekelt rázó zeneként hangzott el a „Talpra magyar” kiáltó szava.

Es a kiáltó szó nem hangzott el a pusztaságon. Nem lopódzott, hanem betört a szívekbe. Elhangzott az ifjúság ajakán, meghódította a komoly férfiak lelkét s örömkönyeket csalt az aggok szemébe, kik a szelíd megadás hangján suttogták: „most bocssád el uram a te szolgádat.”

Es szállt az elhangzott szó tovább. Felébredt a nemzetben a soká szunnyadó lélek. Szeretettel ölelte magához eddig mostoha gyermekeit, jogot adott nekik a létezéshez, erőt a fejlődéshez, biztosítékot arra, hogy vele egyenlő, testvér és szabad legyen.

De ősi erejének felébredt öntudatával széttepte rab-bilincseit is: szabaddá tette a lelkiismeretet, szabaddá a szellemet, lelkét lehelt a holt betűbe, hogy világra szóló hangon hirdesse azt, hogy „él még a magyar, s tudatára ébredt annak, hogy joga van és kell is élnie.”

Megteremtette a lelkiismeret szabadságát, hogy a sok ajku, sok nyelvű nép egyenlőképen és szabadon imádhassa Istenét.

Jogot adott a daróc alatt lappogó lángelmének, hogy istenadta nagy tehetségével feltörjön a köznapi-ság fölé.

Lehetőségét nyújtotta annak, hogy az, a ki véres verejtékével termékenyítette eddig a más földjét, most a saját göröngyén, saját tűzhelyének gyarapításán dolgoz-hassék munkától kerges kezekkel, verítékekkel gyöngyöző homlokkal.

Kivívta azt, hogy a nemzet önvére útján vezesse belügyeit, s önfajából támadt sarjadékok vigyázzanak aggodó szemmel a haza érdekeire.

Es ezek a korszakalkotó vívmányok mind március idusán váltak a nemzet magasztos eszméivé s a későbbi idők folyamán — mint a tiz parancsolat Mózes kőtábláiba — bevésettek aranybetűkkel a törvényhozás ércalapjaira.

Jöttek ez után dicsőséges nagy napok; véres csaták küzdelmeiben hullott el a nemzet színe, java, barcolva igazáért.

Azután besötétedett felettünk, s az igaz ügy vértanui ezenként veszték el kinos, szegényteljes halállal a hazaszeretet száz és száz golgotháján. A létfentartás ösztöne idegenné tette a nemzet nagy részét saját hazája iránt s ma is fölünkbe cseng a bánatos dalnoknak zokogó hangja: „mégis ne szóljon arról ajakad; ne hogy, ki távol sir e nemzetben, megutálni is kénytelen legyen.” Evtizedek szomorú emléke homályosítja el történelmünk dicső lapjait, melyekre csak szegyeen, megaláztatás van bevérsé gyászos,

viseltetett irányában. Es engedett a kérésnek. Nem akarta atyját, a ki ugys a sir szélén állott, sirba dönteni, életét megrövidíteni. Nem volt szíve hozzá!...

De felejtini sem tudott!... Fájó merengéséből nagynénje zavarta meg, a kinek feltűnt nagy sápadtsága.

— Rosszul vagy, Jolán, hogy olyan sápadt az arcod? — kérdezte résztvevő, gyöngéd hangon.

— Nincs semmi bajom, néném, csak egy kicsit izgatott vagyok, — mondotta és mosolyt erőltetett, hogy nagy lelki tusáját palástolja. A mi sikerült is.

A nagynénje, bizonyos célzással, elmosolyogta magát. — Tudom, leányom, tudom! — mondá és gyenge géden magához ölelte, homlokon csókolta. Az nem is csoda! De majd elmúlik!...

Általános és fesztelen volt a jókedv. Az egybe-gyűlt vendégek vig mulatozásnak adták magukat. A fiatalok kipirult arccal vigan lejtettek a sima parketten. Közbe felhangzott egy-egy dévaj kurjantás. „Soh' se halunk meg!” Vigadott mindenki. Vigan voltak nagyon, de nagyon! De hisz, ki is törődnék most a gonddal!?...

Véletlenül egyszerre nyitlak ki a terem és a folyosó ajtói. Szolgák jöttek, kik hűsítőket szolgáltak fel. Es behallatszott egy kakuk madár siró, panaszló hangja, mely ott tilt valahol az udvarban, mintha azt mondaná: gyászadalt huzzatok, ne azt a vigat, mert az most nem ide való! A társaság tagjain hideg borzongás futott végig. Babonás félelem fogott el mindenkit. Minden szem a menyasszonyt kereste. De nem volt látható sehol!...

Elhallgatott a muzsika. A mulatozók ijedt arccal keresték a menyasszonyt. Meg is találták fehér szobájában. A pamlagon fektült élettelenül. Az a kis üvegecske ott az asztalon, mely mellett állott az összetépett mirtuszkoszoru, elmondott mindent...

Szép halott volt. Arcán semmi nyoma sem volt a kiállott kinnak. Pici ajkai mosolyra nyitlak, mintha azt mondanák: „most boldog vagyok!” Szíve felett pedig ott volt annak a férfinak arcképe, a kiért megbalt!...

Probojcevičs Antal.

fekete betűkkel, s melyeket oly szívesen szakitanánk ki abból a nagy-nagy remekműből, mit világtörténelemnek neveznek.

Es azután — mintha a magyarok istene csak azért fordult volna el tőlünk, hogy annál fényesebben mutassa ki irántunk való nagy szeretetét, újból fénybe borult gyászos napunk.

A nemzet kibékült nagy és nemeslelkű fejedelmével. Feledve lőnek a multak gyászos emlékei, és újra beköszöntött március dicsőséges idusa.

A nagy alkotások, melyek majd két évtizeden keresztül halálos álmot aludtak, újból feltámadtak és újból és újból vívmányok szülőivé lettek.

Es ma — midőn egy félszázad tekint vissza az első március idusára — a nemzet erőben gyarapodva, gyarapodásában megerősödve, önállóságában büszkén ünnepli azokat, kik jelen nagyságának alapkövét megvetették.

Az első március idusának harcainak pedig mélyen, az imádott haza szentelt vérel áztatott földjében aluszszák csendesen, nyugodtan örök álmukat, álmodozván a virágozó és boldog magyar hazáról.

Legyen áldott dicsőséges emlékü.

Az iparos dalárda a „Hymnuszt” énekelte és ezután a kaszinó-egyleti dalárda zenekara Kéler Béla Rákóczy nyitányát adta elő.

Végül színre került Trischler Károlynak „Március idusa” című drámai költeménye. A Nemtő szerepét Patajné Vida Etelka játszotta; művészi előadásával, bájos megjelenésével valóban elragadta a nézőket. Szalay Frigyes az „Idő” szerepében kiváló alakítást nyújtott és Krump Vilmos (Petőfi) kitünő maszokban szavalta el a „Talpra magyart”.

A színelőadás után a polgári kaszinó helyiségeiben társas vacsora volt, amelyen az ünneplő közönség nagy számban vett részt. A vacsora folyamán a következő felköszöntők hangzottak el:

Rácz Soma lelkes felköszöntőben éltette Ófelségét a királyt. A közönség állva hallgatta meg a felköszöntőt s leirhatlan lelkesedéssel éltette a legelső magyar embert.

Vértesi Károly felköszöntője:

Olyan, mint a hegygerinéről omló hógörgeteg. Kicsiny. Nőtton nő. Mindig többet vesz fel. Hatásában még sem olyan. Nem rombol. Összehoz.

Évről-évre számosabban, szabadabban ünnepelek a nagy időknek emléket. Nemzeti ünneppé lett, országosan hazafias ünnep.

Kezdetben csak a bujdosó magyarok ülték meg a hazában, mikor maguk is idegenekké lettek a hazában, abban a hazában, melyért hullott sokuk vére, areuk véres verejtéke. Fél száz év alatt az égető sebek behegedtek. Jó gyógyító az idő.

Ismét visszatérő napot ünnepelek. A magyarok Istene jóvoltából az ötvenegyedikét üljük ma. Itt van. Megjött. A tavasz nyitla hozta.

Miként a mező a tavasz langy fuvallatára tavaszvirágtól himesedni kezd: hasonlóképen e napon, megmozdul a szív a magyar emberben, hevesebben lüktet a vér a magyar emberben. Abban is, a ki átélte a nagy napokat, abban is, a ki azok után látott napvilágot. Mert elmondta az édesanya, az öregapa nemkülömben. Regélt a dajka is a daliás, legendás időről, hogy emlékeztünkbe vésődött a nagy alkotás, mintha magunk is részesei lettünk volna annak.

E visszatérő napon áhitatosabban imádkozik a magyar pap az Ur oltáránál. E visszatérő napon lélekemelőben esendül fel a „Szózat”, „Hymnus”. E visszatérő napon minket is jobban melegít az a szent tűz, mely vitte, ragadta, a legjobbjainkat csodáról, csodaalkotásra.

Szinte eltörpülni érezzük magunkat az akkori idők óriásaival szemben. Szinte a szívünk fáj bele, hogy nem lehetünk mi is a nagy idők tanúi.

Szent megilletődéssel fogom azért ezt a nemes érből formált kelyhet a kezembe, hogy áldozzak vele a nagy nap emlékének.

A hazafiság adta össze, forrasztotta együvé ennek az áldozati edénynek minden részecskéjét. A hazafiság érte szöszalattja meg annak az ajkát, a ki áldozik ebből a kehelyből. A hazafiság hozott össze minket ma ismét, hogy hallgathassunk hazafias szökat, beszédet. Es hazafiságból hallgatunk is meg ma minden szöat, mely a hazafiságról szól. Megtanuljuk azt, hogy a haza is csak addig lesz, míg a hazafiság lakik benne.

Nemzetek lesznek, nemzetek vesznek, de a meddig ilyen hazafiság dagaasztja a hópolgárak szívét, addig nem lesz hazánk kihalt népek mappájává.

Nagy a mai nap jelentősége, jól tudjuk. Akkor ébredt fel a közszellem. Akkor lett szabad a föld, a jobbágy.

Akkor lett szabad a sajtó, mely azóta nagyhatalomná nőtte ki magát.

Akkor született meg a gyülekezési szabadság és a magyar parlamenti képviselő, mely romba döntötte a rendi alkotmány sok elavult, ösdi, korhadtt intézményét. Megváltotta Európát 1848.

Megváltott minket 1848.

Többet haladtunk mi 1848 óta előre, mint évszázak alatt őseink.

Örvendünk azért uraim az új Magyarország születési napjának az évfordulóján. Örömmel fogjuk a serleget, a pohárt a kezünkbe ezen a karácsonyünnepen a nagy nap emlékére, kívánva, hogy a miként ma emléknep a mai nap: ugy legyen ez a jövő századokon is emléknep, melyen buzduljon fel az erős, a gyenge, a lankadozó, a kitarító.

Valamiként hálaemlékezéssel mindig áldók, áldjuk uraim ma is, március tizenötödikének az emlékét, kívánva, hogy legyen az évről-évre a hazafiai kegyeletnek megújuló forrása, mindig

„Mig világ világ lesz, mig magyar magyar lesz!”

Igyunk a nap emlékére!

Trischler Károly felköszöntője:

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Azokban a nagy időkben, a mikor a vének látásokat láttak, az ifjak talán sohasem ismétlődő jeleneteket éltek át, a mikor proféták támadtak, kik Istentől ihletett ajkuk

lángoló igéjével a hazaszeretet szent tűzét gyújtották fel a szívekben: akkor született a magyar honvéd!

Mezők röge mozdult, elfeledt sírokból keltek hős vitézek. Ezek és ezek állottak a haza védelmére: győzni vagy meghalni.

A hazaszeretet izent és a nép ezrei és ezrei mentek mindnyáján.

Ti honvédek! nagy csatáknak feledhetetlen hősei, kiknek híré a dicsőség hiven fogja örzeni, ti veletek jött az a lelkes izenet, mely örökre él a dalban, a mely előre vezetett.

Hálával emlékezünk meg rólatok, hisz nektek köszönjük e földet a hon határain belül, a szabadságot, melyet e hazában most élvezünk. Kegyelettel, hálával emlékezünk meg rólatok, szíveink szent érzelmiből kötünk emlékteknek koszorút és ennek örök zöld levelein örizzük meg a szent eszméket, a melyekért feláldoztatok az életet.

Csodálatos idők voltak azok!

A magyarok istenére esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk — zúgott végig a téreken, a végtelen rónaságon és a magyar bércek ormai visszhangozták a szent esküt. Ezt az esküt mondá az anya gyermekének, a feleség férjének, ezt imádkozta a pap a templomban, a beteg a kórágyn. Ez a szent eskü forrasztotta össze a nemzet kicsinyjét és nagyját egyaránt. Ez hevitette a szíveket. Megszűnt az ember, megszűnt az egyén egy élt minden egyes szívében: a haza. Ez a szent eskü szűlte a hősokeket, a kik Isaszegnél, Szolnoknál, Piskinéj, Budán, Komáromnál a történet lapjaira csodás éposokot jegyeztek be a nemzet szabadságharcáról és hazaszeretetről.

Azok a híres harcok, azok a nagy csaták, a fényes győzelmek, a miket nem érhet sohasem folt: összeforttak a magyar honvéd szent nevével.

Itt látjuk újra azt a régi zászlót, a melynek rongya van csupán, lobogtassa meg a szellő annyi küzdés, gyász után. Itt van újra az a régi kard, a melylyel a honvéd küzdött és az után drága kincsül, dicsőségül hagyta a magyarnak. Azt susogja az a tépett zászló csöndesen, azt beszéli az a kard rozsdásodva, véresen és azt kiáltja ez a nemzet, mint a zúgó zivatar: dicső honvéd sosem feled a magyar! Mig egy csepp vér lesz szívünkben, mig áll itt ez a hon, ősi fényben, ragyogásban, élve büszkén, szabadon, a honvéd név a magyar népeknek imádsága lesz mindörökké!

Szent a honvéd neve nekünk, mert ez a mi szabadságunk simboluma. E névből, e fogalomból világít ki egy országra a hazafi erények glóriája. Ez az igazi, szent honszerelem, mely nagy tettekre lelkesít!

Tisztelettel állunk meg a nagy napok hősei — az öreg honvédek előtt!

Miként egykor a golyó zápor — ugy ritkítja ma már soraikat minden év, minden nap. Hálnak, hálnak egyre hálnak, színe, lángja a magyarnak. Hiszen, ki akkor még, mint gyermekifjú hullatta véré a hazáért, ma már tisztos agg.

Tisztelettel hajlunk meg a nagy idők tisztos alakjai előtt! Hisz a legutolsó is ezek közül egy része volt azon hős seregnek, mely történelmünk legszebb lapjait írta.

Azért boruljon egybe ma a családi életfája! Te édes apa, ki már megtanultad szent érzelemmel tekinteni vissza a multba, te édes anya, ki szíved örök szeretetével öngyalként virrasztasz gyermeked felett, óh vegyétek öletekbe és mondjátok el nekiz, kik voltak a honvédek. Véssetek be a szívébe, hogy ha a sors javaival bőven halmozza is el, vagy ha földönfutó koldussá teszi is, nincs szebb név, mint a honvéd áldott neve.

Szalay Frigyes felköszöntője:

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim!

Már több mint egy félszázad tünnt el a a muló idők végtelen rengetegébe, a mikor Hungária kebléből mély sóhaj szállott föl. Nehéz volt a sóhaj, hosszú szolgaság, kínos rabság fölött érzett súlyos fájdalomnak kifejezője. Es fölszállott az Egbe, hol az istenek trónolnak s a honnan az igazság és jog fakad; fölszállott a világ legigazságosabb panaszaként, fölszállott, hogy esdve visszakérje mind azt, a mi a magyarnak olyan drága, olyan kedves vala, visszakérje a népek egyetlen kincsét, a magyarnak vérel szerzett, ősi életelemét: a szabadságot.

A legszomorubb anyához volt hasonló akkor Hungária, o, a ki örömtelje-, ragyogó, angyali arccal, az anyai örömek teljességével, az anyai szív jogos büszkeségével kísérte nyomról-nyomra, lépésről-lépésre népe életét, sok nagy tettét, világra szóló diadalait, ifjú alakjában megtörött, rőzsás arcát bánatos baráták szántották keresztül és mély fájdalom kifejezésül sötét gyászruhát öltött magára. Szívét az ezer fájdalom töre járta át, mikor a hű népe kezére erősített nehéz rablánc borzalmas csörgését hallotta.

De ott, a hol az istenek trónolnak s a honnan az igazság és jog fakad, meghallgatták a bánatos Hungária kérelmét. Eget kért a sóhaj s az Eg kapui megnyitlak az igazság előtt. Hungária kérte s a magyarok hatalmas istene akarta, hogy a zsarnok vesszen. Eg és föld előtt egyaránt gyűlölt hatalma pusztuljon s legyen szabad újra a vitéz nép, a mely arra született, arra alkotottat.

A lassan lappogó tűz újra lángra kapott s futó villámként gyűjtötte a magyar lelkekben és a magyar szívekben. A nehéz járom alatt meggörnyedt alak újra büszkén kiegyenesedett, a szemekben ősi tűz lobogott és visszatért a hatalmas ősi erő, a mely az ezer éves multban minden zsarnokságot, minden kényuralmat, ha néha hosszú küzdelmek árán is, de mégis a földre tiport.

Elég volt egy gondolat, egy lelkesült pillanat és sárba hullott a nehéz rablánc. Felszabadult a magyar; felszabadult az ész, a lélek, a gondolat, az akarat, felszabadult a szív s az érzélem. Március 15-én történt ez a korszakot alkotó esemény. A tavasz első virágaival eljőve a szent szabadság nagy napja. A láthatár felhőkkel volt borítva, de a felhőkön keresztül is ragyogva köszöntötték a magyar hazát a szabadság éltető sugarai s ha valaha, ugy bizonyára ez alkalommal voltak az esőcsöppek az Eg örömkönyűi.

Es Hungária e nagy napon levette bus fekete gyászruháját. Szíve örömeben megdobbant, keble duzzadt a büszkeségtől s felöltöte újra régi nemes alakját. A mit elvesztett, azt mind visszanyeré, a mit a zsarnok hatalma elrabolt, azt mind visszakapta. Visszaszerettek neki mindent hős fia.

Hungária öröme végtelen, büszkesége határtalan volt. Ujra szabad tehát és szabadok hű fiaiz, kik érte és vele oly sokat szenvedtek!

Ime a nagy márciusi idők gyöngén vázolt magasztos képe: Hungária és hős fiaiz összetörök a nehéz rabláncot.

Valahányszor e dicső kép megjelenik a képzeletünkben, valahányszor a hazát eszményítve Hungária alakjában látjuk a képen, mindannyiszor szent áhitattal adózunk a nagy ősök hatalmas erejének és hősi szellemének. Mi törpe utódok nem adhatunk mást, mint csak hálát és visszaemlékezést. A hála és visszaemlékezés szent ünnepe a mai ünnep is!

A szónokok megemlékeztek már a nagy napról és megemlékeztek Hungária hősi fiáról. Még egy kötelességet ró reánk hazánk ezer éves multja s talán ez a kötelesség a legédesebb. Szerény magam boldog vagyok, hogy ez édes kötelességet én róhatom le. Hungária lelkes leányait érje ez egyszerű szavakban az elragadtatás, a bálmat, a csodálót, a rajongó szeretet és tisztelet kifejezése.

A magyar nő képe gyémántba véve örök ragyogással ott fénylik hazánk tiszta egén. E nemzet fiainak életet adott, lelkesedést oltott a lelkekbe, érzést, szeretetet, a hazának imádatát a szívekbe és nemes gondolatot a észbe. A magyar nő volt az, ki kebelén táplálva kedves magzatát, a legédesebb anyai szeretet szaván arra tanította, arra oktatta, hogy Isten után legszentebb a haza. A magyar nő lelkesedése átszállt a gyermekek lelkébe, a magyar nő szívének csodálatra méltó hazafias érzelmvilága dus gyümölcsöt termelt a honfiak szívében. Hungária fia ezer csodát műveltek a hazaszeretet megdönthetetlen hatalmának segítségével. Minden áldás, mi a nagy tettekből, a hősi küzdelmekből és csatákból a hazára fakadt, oda vezethető vissza a bölcsőhöz, hol a magyar nő danája víztől tettek és nagy ősök dicsőségét zengte. A hazaszeretet örök forrása a magyar nő lelkes szíve, a mely elvetette, ha kellett, női gyöngédségét is s nem riadt vissza a csaták zajától sem. Minden erő, minden hatalom, a mely ezer éven által fentartotta e népet, ebből a forrásból fakadt.

Örök dicsőség, örök tisztelet a magyar nőnek, Hungária lelkes leányainak!

Uraim! Önkhöz szólok. Tegyük tanúságot róla, mit a történelem ezer példával igazol, hogy kiapadhatlan a tiszteletünk, a melylyel örök nemtőnk, a magyar nő iránt viseltetünk.

Éljen a magyar nő!

Éljenek Hungária lelkes leányai!

Éljen a hölgyközség!

Grada Pál felköszöntője:

Igen tisztelt polgártársak!

Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy a mai dicső nap emlékére vett serleg tartalmát kiürítsem azok egységére, kik mindenkor részesei akarnak lenni olyan ünnepeknek, melyből az igaz hazaszeretet csepeg a szívekbe.

Zombor város igen tisztelt polgáraitra óhajtom azt tenni, kikről oly jóleső örömmel tapasztaltuk már számtalan esetben, hogyha a mult iránti kegyeletről, vagy bármely hazafias ünnepekről volt szó, mindig a legnagyobb lelkesedéssel, példaként vett azon részt, melyre nézve bizonyosságot nyújt a mai, — a magyarnak eme legdicsőbb napján, — hogy mily lélekemelően nyilatkozik meg az az őszinte érzelm, mely oly kiirthatatlanul van szívekbe rejtve.

En a magam részéről még most is az előttem szóló mélyen tisztelt urak beszédeinek hatása alatt állok, kik oly megkapóan, szépen esestettk a mai nap jelentőségét, s ebből a hatásból kifolyólag magam előtt képelem elvonulni azt a dicsőséges napot, mely édes mindannyiunknak meghozta azt a szabad gondolatot, hogy már nem elnyomottak, hanem szabadok vagyunk.

Magam előtt vélem látni azokat a nemesen gondolkozó, magyar hazánkat oly igazán, önzetlenül szerető férfiakat, kik félredobva minden kishitűséget, megvetve minden gyávaságot, sikra keltek, küzdöttek kitartóan, míg az ő nemes szívük sugalta célt el nem érték, melylyel megszerezték nekünk — az utókornak — azt az áldásos korszakot, melyért térdre hullva, lehajtott fővel mondunk hálalmát.

Mily magasztos egy tudat az, hogy szabaddá tették gondolatunk utjait, mely nyíltan törhet előre: mindenhová a saját útján.

Emberhez méltó jogokat, egyaránt igazságot juttattak nekünk.

Mi, — igen tisztelt polgártársak, — azt hiszem, nem is tudjuk eléggé méltányolni, nem lehetünk elég hálás kegyellettél ama dicső vívmányokkal szemben, melyeket ők megszerezték nekünk. Örökbe hagyták nekünk ezt a szerzeményt, hogy éljünk vele és élvezzük. Mi pedig élvezzük, mint egészen természetest. Ugy tűnik föl előttünk, hogy ez nem is lehet másképp.

Ember, mindentől megfosztva, jogok nélkül?

Kit ne háborítma ma föl?

De a mig ezt élvezzük, az önérzet lelkiismeretes szavát sohasem feledjük, hogy ezt nem csak azért bírjuk, hanem hogy örök időkn át meg is védjük és fentartsuk.

És ha bitor kezek akadnának, kik elakárnák ezt tőlünk kobozni, ki volna ki nem emelné fel védő karját e szent hagyomány megvédésére?

Zombor város hazafias polgárai közül édes megnyugvással tudom — érzem, — hogy amiként 48-ik év idusa megszülette bátor férfiak a haza szabadságának visszaszerzésére, ugy ma — ama törölhetetlen példa után — fölriadna e gaztettre s fűként kellne fel megannyi ember és halálmegvetéssel, a hazaszeretet kiolthatatlan tűzével tiporá össze azt a beestelen kezeket.

Ezzel a megnyugtató tudattal fejezem be szavaimat és kérem a magyarok Istenét, hogy a tette kész hazaszeretet lángja mindannyiunk szívében fennen lobogjon és ennek jutalmául árszása áldását Zombor város polgáira.

Ezután Trischler Károly Patajné Vida Etelkát, Szilágyi Lajos a márciusi ünnepély rendező bizottság nagyérdemű elnökét Vértési Károlyt és Vértési Károly Trischler Ferencet a város polgármesterét éltette, Pataj Sándor a zombori iparosokra köszöntött. Asztalbantás után az ifjuság táncra perdült és kivilágos kivirradtig ropta a táncot.

A rendező bizottság az ünnepély alkalmából emléklapot adott ki, melyet Szalay Frigyes ügyesen állított össze.

Bács-Bodrogh vármegye történelmi társulata.

Diszes vármegyeházunknak egyik csöndes zugában húzódik meg szerényen egy munkás, kevesektől ismert, tán még kevesebektől méltányolt társaság, melyet a közelebből beavatottak „Bács-Bodrogh vármegye történelmi társulata“ néven ismernek.

Tizenöt éve már, hogy csöndben, de buzgón és lankadatlanul munkálkodik s az eredmény ama mindinkább általánosodó érdeklődés a vármegye multja iránt, ennek történetéből merített tanulságok s a hazaszeretet, mely a társulat szerény munkásainak keblében oly szívósan, oly élénken él. Bács-Bodrogh vármegye monografiája, a sok lelet, mely oly élénk fényt vet vármegyénk kultúrájára a multban, évnegyedes évkönyvei, mind ez érzelmek forrásai, fényes tanúságai. Forgatom egyre ez évkönyveket, a monografiát, nézem az összegyűjtött leleteket, feliratokat s mindinkább nő tiszteletem e társulat munkássága, tagjai és pártfogói iránt, mindegyre erősödik bennem a meggyőződés, hogy csak az az igazi út, a mely az önismerethez vezet. Megujul előttem, lejátszódik képeletemben a vármegye multja, dicső csatái s én annál jobban szeretem e vármegyét, annál jobban e hazát, annál inkább vagyok magyar.

Bizony mondom, érdemes volna megírni és ismerni e társulatnak történetét fennállása óta, de most megelégszem, ha az ez évi február hónapban tartott gyűlésén szerzett tapasztalataimról számolhatok be. Hadd lássa a nagyközönség mikép végzi ez a társaság minden zaj nélkül hasznos, nehéz, hazafias munkáját.

1899. február hó 2-án tartotta e társulat rendes évi közgyűlését. A gyűlést a társulat elnök, Latinovits Géza országgyűlési képviselő nyitotta meg, melyen — s ezt örömmel emelem ki — a tisztikar és helyi tagokon kívül, a vidékiek is szép számmal vettek részt.

Az elnöki megnyitóból azt az öröndetes eredményt tudjuk meg, hogy a vármegye társadalmának minden rétegében mindegyre több hivatkozásra; a vármegye másodikban 300 frtnyi, a kormány pedig koronként részesítették segélyben költséges munkálataiban, majd meg azt, hogy a munkálatok régi mederben szerényen folynak tovább több-kevesebb — de mindig eredményvel. Ujabb s újabb leletek kerülnek napfényre — Monostorszegg, Bogujeva — s a mult mind ismertebb lesz. A végén pedig megrezdül szívében egy fájdalmas hur, örömben a csapásokozta jaj, napfénynél a félelmetes villámlás mindent megszerkesztető döröge. A társaság örömet felváltja, felülmulja a honfiai bánat. Meghalt, elköltözött a magyarok szeretett nagyszönya. Szemükben könnyel, szívükben keserű árvaság fájdalommal öröklítik jegyzőkönyvükben a nemzeti csapás emlékét. Memento! Parádé nélkül, szívvel tesznek ezek mindent.

A miről a társulaton kívül senki sem emlékezett meg, azt itt tették meg, hogy t. i. ez évben lépett e vármegye fennállása 200-ik évének küszöbére. Megfontolásra és követésre méltó eszmét hangoztatott ez alkalmából a társulat egyik tagja, G. S. Ez a megyei muzeum-egylet és a kultur-emlékek palotájának eszméje. Alig van nagyobb vármegyénk, hol ilyen egylet és palota ne volna s a tejbén-vajban uszó Bácska is bátran és könnyen megvalósíthatná ezt az eszmét.

Meghallgattam a titkár és pénztáros beszámolóját. Amaz a társulat által eszközölt ásatások eredménye, helye és idejéről, a társulat szellemi tevékenységéről s a tagok szaporodásáról emlékezett meg; emez az anyagi állapotról. Amott öröndetes sikerek biztatnak kitartásra — emitt a remény biztat csupán, mert bizony kevés az anyag, a mely munkásságában támogassa. Sajnos, de való, hogy mi magyarok még messzi vagyunk azon népektől, hol mindenki szives-örömet áldoz a kulturának. Hja! politikus nemzet vagyunk, a választás és dinom-dánom tószjtai meg mindig elnyomják bennünk a közért való érdeklődést. Lesz-e vajjon valaha vége? Bács-Bodrogh vármegye közönsége jól tenné, ha minden tőle telhető módon istápolná e társulatot. Legyjünk már egyszer igazán kultur-nép és ne szégyeljünk utánozni emlékek gyűjtésében az idegent.

Az angolok, franciák, németek versenyeznek egymással s fiaik maguk közt, hogy ki gyűjthet többet s ki adhat kulturügyekben több segélyt bárminemű ily társulatnak. E népek muzeumainak emlékei fényes tanúságot tesznek honfiak áldozatkészségéről. Ha azokra érdem és kitüntetés volt ez, mért szégyeljünk mi, hogy hozzájáruljunk nemzetünk dicső multja emlékeinek felkutatásában?

Hathatósan elősegítik a társulat működését a pártoló és az alapító tagok. Amazok száma 123, az alapítóké 6. Kevés, de van remény, hogy több lesz. Sőt tudomásom szerint szépen gyara-

podott már is, ugy a pártoló, mint az alapító tagok száma. Hát csak gyarapodjanak.

Zaj nélkül, önzetlenül ritkán végez ember oly nemes munkát, mint e társulatok tagjai. Tisztelet nekik, hála ügybuzgó elnökeiknek, a kik semmitől sem riadnak vissza, ha a társulat fölvirágzásáról, a megye multja, jelene s ebben jövőjéről van szó. Bács-Bodrogh vármegye nem bujkál az ismeretlenség homályában s ismerjük el, hogy ez a „Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat“ érdeme.

C—a.

Ujdonságok.

Áthelyezés. A m. kir. honvédelmi miniszter, Rákossy Ferenc m. kir. csendőrszázadost Orsovára helyezte át.

Erzsébet királynéért tartott hat hónapos udvari gyász, szerdán március hó 15-én ért végett Most mult egy fél éve, hogy a legnemesebb asszony életét egy orgyilkos kéz kioltotta. Az udvari szertartás szerint való gyász megszűnt, de feledhetlen emléke szívünkben örökké élni fog.

Köszönetnyilvánítás. A vallás- és közoktatásiügyi miniszter a zombori lakareképzőtár igazgatóságának és a zombori magy. olvasókörnek iskolai adományokért köszönetét nyilvánította.

Virter Ferenc fővárosi hírlapíró, lapunk munkatársa, amerikai utjából hazatért és jelenleg Zomborban Vértési Károly ügyvédnél tartózkodik. Szombaton este a Vértési-asztaltársaság körében a Ratár-féle vendéglőben amerikai élményeiről felolvasást tart, amelyre felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

Ügyvédi kamarai hírek. A szabadkai ügyvédi kamara dr. Izakovics Árnin szabályi lakos ügyvédet, Göluicbányára, az eperjesi ügyvédi kamara területére történt átköltözése következtében az ügyvédekről vezetett lajstromból törölte és a nevezet ügyvéd iratait dr. Kovács Bódog újvidéki lakos ügyvédnek adta át; továbbá Szabó Alajos bajai ügyvéd elhalálózása következtében az ügyvédek lajstromáról törölte és irodája részére ügygondnokul dr. Nikolausz Béla bajai ügyvédet rendelte ki; Varga Károly szabadkai ügyvéd az ügyvédségről való önkéntes lemondása következtében az ügyvédek lajstromából törölte. Barasics József bajai és Teofanovits Márk zombori lakos ügyvédek, elhalozásuk következtében az ügyvédekről vezetett lajstromból törölte s ez előbbinek irodája részére dr. Fischhof Zsigmond bajai, az utóbbinak pedig dr. Krónits István zombori lakos ügyvédek rendelte ki; dr. Berkes Zsigmond zombori lakos ügyvédet, saját kérelmére az ügyvédekről vezetett lajstromából törölte és végül dr. Jusits Béla Elemér ügyvédet Hódász és Szűcs Mihály ügyvédet Pest-Szent-István székhelyekkel az ügyvédekről vezetett lajstromába folytatólag felvette.

Szerep lap Széll Kálmánról. Az újvidéki „Nasc Doba“ kiemeli Széll Kálmán kormányelnöki programjának igazságos voltát az összes nemzetiségek és felekezetekkel szemben és óva inti a szerbekt, hogy ne feledjék el az eddig folytatott meddő obstrukcióval, melynek toganatja nem lesz és csak ártani képes a szerb egyháznak. Bizunk Széll Kálmán tisztességében s jellemében, ejtsük el a gravamenális felségfolyamodványt, forduljunk bizalomteljesen az új kormányhoz, melyet ha higgadtan felvilágosítunk az ügy felől, az eredmény el nem maradhat.

Képviselőválasztás Baján. Mint értesültünk Baján e hó 20-án megtartandó képviselőválasztásnál a a bajai szocialisták dr. Plosz Sándor igazságügyi miniszterrel szemben Groszmann Miksa budapesti bettiszdedt jelölt. Groszmann Miksa a napokban akarta programbeszédét elmondani, de a gyűlés megtartásáért benyújtott kérényve el lett utasítva, mivel a rendőrkapitány értesült, hogy Groszmann és hívei nem választógyűlést, hanem szocialista népgyűlést akarnak tartani.

Magyarok lovak a német császár istállójában. Budapesti tudósítónk írja, hogy a budapesti luxus lóvásáron a kettes fogatok díját Mikovics Agoston, szabadkai gazdaembernek két pompás feketeje nyerte el, melyeket Wolkman György, berlini kereskedő Vilmos német császár részére 4000 frtért megvett. Ez a kitüntetés nagy dicsőségére válik Mikovics Agostonnak.

Jubileumi ünnepély. A bajai kir. járásbíróóság tisztikara köztiszteletben álló s szeretett telekkönyvvezetője Baldy László tiszteletére államszolgálatának negyedszázados jubileuma alkalmából f. é. március hó 24-én esti 7 $\frac{1}{2}$ órakor, a Kaszinó (Preymayer) helyiségekben társas diszvacsorát rendez.

Eljegyzés. Dr. Molnár Károly országgyűlési képviselő a napokban jegyezte el Léderer Ilonkát, Léderer Gusztáv, kulai ítélő-táblai bíró leányát.

Feltételes bíróválasztás Szt.-Tamáson. Szt.-Tamási tudósítónk írja, hogy f. hó 4-én a felfüggesztett bíró helyébe, új bíróválasztott a község képviselőtestülete. A választáson, melyet az ó-becsei főszolgabíró vezetett, Dungserszky Nécó lett egyhangulag megválasztva oly feltétel mellett, hogyha a régi bírónak az ártatlansága a fegyelmi eljárás folyamán kiderülne, ugy az hivatalába visszahelyeztetik, ha pedig ez nem történne meg, ugy a most választott bíró 1899. év végéig viselné e tisztet és csak azután lenne az új választás.

A 1-el jelzett gyógyszerek. A helybeli gyógyszerészek elhatározták, hogy ezentul a kereszettel jelzett gyógyszereket orvosi rendelvény nélkül nem adják ki. Ilyen gyógyszerek a többek között az antipyrin, a migraenin, a phenacetin, a chlorkali, a kali hypermangan stb.

Duna-Tisza. E címmel Apatinban egy új társadalmi heti közlöny jelenik meg. Ez lenne Apatinnak második lapja. Szerkesztője egyelőre Gász Mátyas, míg Wahl Ignác segédtanító a szerkesztési engedélyt megkapja.

Felakasztotta magát. Pacsai József pacséri illetőségű pincér az ó-moroviciai határban, Beke Sándorné földjén, annak kunyhójában felakasztotta magát. Mire tettét észrevették, már halva volt. Az öngyilkosság kétségtelen lévén, boncolás nélkül temették el.

Letört bimbó. Szomorú, lesújtó hír járta át csettörtökön városunkat. Dr. Donoszlovits Vilmos orvosnak tizenegy éves kis leánya, Donoszlovits Lea a pusztító vörheny járványának áldozata lett. Akik ismerték a kedves modorú kis leánykát, tudhatják azt is, mily súlyos a csapás, mely halálával a kétségbeesett szülőket suttotta. A kis leányka valóságos genie volt, ki különösen a rajzban oly dolgokat produkált, természet után rajzolva meg azt, ami éppen figyelmét megkapta, hogy akik látták, valósággal el voltak ragadtatva a gyermeknek tehetsége által. És most ez a kis leány elköltözött. A mélyen sujtott szülőknél szolgáljon vigasztalásul — ha egyáltalán vigasztalásról szó lehet — hogy fájdalomban nemcsak rokonai és ismerőseiknek nagy köre, de az egész város társadalmi életében rész vesz. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Megtört szívvel tudatjuk, hogy aranyos virágszálunk, kis Leuskánk nincs többé, f. hó 16-án déli 12 órakor 11 éves korában rövid szenvedés után elhervadt. Temetése f. hó 17-én d. u. 3/4 3 órakor lesz. Zombor, 1899. évi március hó 16-án. Dr. Donoszlovits Vilmos és neje szül. Hável Ella.

Alapszabályok módosítása. A zombori iparosok árucsarnoka az osztalék-szelvények beváltására nézve az alapszabályait a legutóbbi közgyűlésen akként módosította, hogy a mennyiben ezen szelvények a közgyűlés napjától számított egy év alatt nem váltattak be, úgy elévülnek s az értük járó összegek a tartalék-alap javára fognak fordítottak. — Ugyancsak megváltoztatta az alapszabályait az árucsarnok kölcsön-segélyező szövetkezeté is; kimondatott ugyanis, hogy az egyes időszakokból a szövetkezet ellen támadt igények az illető időnek lejártától számított 2 év alatt elévülnek.

Billiárd-művész Zomborban. Ludvig Károly billiárd-művész a jövő héten az „Othton” kávéházban produkálja ügyességét. — Bárkinék 700 előnyt ad 1000-es karambóli-partiában. A legtöbb serie, amit eddig csinált, 569.

Igazgatósági tagok az árucsarnokban és segélyező-szövetkezetében. A zombori iparosok árucsarnokának közgyűlésén a szövetkezet igazgatósági tagjain megválasztottak: Gräber Mihály, Brkity György, Grossitz Antal, Frey Imre, ifj. Husveth István, Hermann József, Keller Andras, Rothbauer Adolf, Scheib István, Ugri Mihály és Czeznér József; póttagokul: Krummerkromer Andras; az iparosok árucsarnokának kölcsön-segélyező-szövetkezeté pedig a közgyűlésen igazgatósági tagokul megválasztottak: Theodorovits Mladen, dr. Buják József, Novák Gyula, Ugri Mihály, Kovács József és Schwarz Emil; póttagok lettek: Stolisits Márton, Hoffmann István, Will Ede; a felügyelő bizottság tagjai: Temunovits József és Levay Nándor.

A gazdasági egyesület választmányi ülése. Bács-Bodrogh vármegye „Gazdasági Egyesülete” folyó hó 14-én d. u. 5 órakor Latinovits Pál elnöklele alatt ülést tartott. Az ülésen az elnökön kívül jelen voltak: dr. Falcione Nándor alelnök, Karácsony Gyula, id. Mihályi János, Vukicsevs Péter, dr. Zákó István, báró Bibra Frigyes, Falcione Gusztáv és Halm Ervin választmányi tagok, Husveth Károly pénztárnok és Szalay Frigyes titkár-helyettes. Az ülésnek legfontosabb és közérdeklő tárgya az ideai munkaprogram megállapítása volt. Hosszas eszmecsere és beható tanácskozás után, Latinovits Pál elnök indítványára elhatározatott, hogy az egyesület ez évben lótenyésztési jutalomdíjazást és lóversenyt rendez. Ilyen értelmű javaslatot tesz a választmány a közgyűlésnek, a lótenyésztési jutalomdíjazás helyéül Topolyát ajánlja. Szarvasmarhadíjazást a választmány az elnök indítványára, tekintettel a Szegeden ez évben megtartandó mezőgazdasági kiállításra, nem óhajt rendezni. Elhatározta az egyesület ugyancsak az elnök indítványára, hogy a szegedi mezőgazdasági kiállításra kollektív nem vesz részt, hanem a gazdák körében a legszélesebb körű akciót indítja meg a kiállítás érdekében. Az egyesület képviselőiben a kiállításra egyhangú lelkesedéssel Latinovits Pál elnök küldeték ki. Nagy jelentőségű a választmányának azon határozata is, a mely szerint az egyesület újlag felkéri a m. kir. minisztert, hogy vármegyénk területén egy kötött talajú és egy homoki mintaszőlőtelepet (vincellérskolával) állítson föl. Az ülés Latinovits Pál elnök lelkes elzetésével ért véget.

Szinészet Baján. Deák Péter színtársulata 10 nap óta működik Baján, de még eddig — dacára hogy folyton újdonásokat hoz színre — csak tizen ház előtt játszottak és valószínű, hogy Deák Péternek telt háza az egész idény alatt nem is lesz. A közönség közönye abban leli magyarázatát, hogy Deák Baján akár csak egy kis falun, összesen husz előadást rendez, holott a bajai közönség a négy hónapos színi idényhez van szokva.

Félgely a munkásoknak. Mindazon munkások, kik tizen egy csoportban utaznak munkába, fél harmadosztályú jeggyel utazhatnak. Nem kell közszéki bizonyítvány sem, elég, ha a pénztárnál felmutatják igazolásul munkás-könyveiket.

Csillaghullás katonáknál. Az önkénteseknek tünnetet jelent a március. Ilyenkor nyerek el érdemük szerint a szolgálat első jutalmát: az egy vagy két csillagot. A félevesi vizsga ideje ez, amely után már mint „frajterek” vagy „káplárok” vonulnak ki a csapathoz. Csak azok jelentkeznek a csapatnál csupasz galérral, akik szerencsétlen csillag alatt születtek. Gonosz nyelvek azt is mondják, hogy a meg nem szerzett csillagokat többnyire az önkéntes urak maguk rugták el. Lehet is benne valami, mert nem hétköznapi élet a katonai élet s az ember gyakorta kerülhet olyan helyzetbe, hogy a csillagokat rugassa. Ezeket a „frajvilgós” urakat azután meg is mosolyogják a bakák, akiknek különben egészen más fogalmaik vannak a csillagokról. Nekik, bár gyakori, de nem éppen a legörvendetesebb dolog, ha csillagokat látnak és épp ezért tiszteletteljes félelemmel tekintenek az új káplár urakra. A káplár urak pedig büszkék, de mennyire büszkék. Még a kantonban is másképp viselkednek, mint azelőtt, amiről különben a kantinos kisasszonyok igen sokat tudnának mesélni. De hallgatnak s így csak a fáma szól, az pedig sokat beszél.

Gyermekgyilkos anya. Egy elcsábított fiatal leány bűnös tetteről értesít szabadkai levelezőnk. A napokban jelentés érkezett a rendőrséghez, hogy Gréci-utca egyik házában a kutban egy körülbelül hat-hét hónaposnak látszó gyermek holtteste fekszik. A vizsgálat kiderítette, hogy a kis leány hulláját úgy dobták a kutba és hogy gyermekgyilkosság forog fenn. A gyuan Januska Örsze csantavéri cselédeleányt terhel, kit a rendőrség le is tartóztatott.

Városi közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvényhatósága tegnap, folyó hó 16-án délelőtti rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya volt a kereskedelmi magy. kir. miniszter urnak leirata az 1899—1900. évi utadó költségvetéséről jóváhagyása tárgyában és ezzel kapcsolatban a városi tanács előterjesztése a zombor—csonopai országútnak műtött leendő átalakítása iránt. A miniszter fenti leirata meghagyja a városnak, mivel felszaporodott utialap tőkéje van, hogy a csonopai országutat műtött alakítsa át. Zombor sz. kir. város közönsége ennek eleget teendő, jegyzőkönyvi kivonat után megkeresni határozta Bács-Bodrogh vármegye törvényhatóságát, hogy ez mennyivel bajlandó az utépítés költségeibez hozzájárulni? Több tárgy nem lévén, elnök Trischler Ferenc polgármester a gyűlést feloszlatta.

Sorozás vármegyénkben. Vármegyénkben az ideai fősorozások az egyes járásokban a következő sorrendben fognak megtartatni: Apatinban április 5-től 12-éig, Zomborban április 14-től 20-éig, Baján április 22-től 28-éig, Almásán május 3-ától 10-éig, Zentán a városnál április 5-től 8-éig, Zentán a járásnál április 10-től 14-éig, O-Becsén április 17-től 21-éig, Topolyán április 24-től 27-ig, Ujvideken április 5-től 13-éig, Palánkán április 15-től 19-éig, Hódásághon április 21-től 25-éig, Kulán május 4-től 9-éig, Zsabyán május 12-től 15-éig, Titenen május 17-től 19-éig.

Borhamisító szőlősgazdák. Jankovácon, mint lapunknak írják, több kereskedő följelentésére a szőlőbirodság az összes bortermelőknél vizsgálatot tartott. Negyvenhét termelőnél foglaltak le gyanús borokat. A lefoglalt borokból mintát küldtek Budapestre a borvizsgáló bizottsághoz.

Merénylő szocialista. Krecsmár János bajai korcsmáros egy szocialista megtámadott és élesre fent késével több helyen veszelésen megsebesített. A dühöngő ember megfékezésére többen siettek elő, de az csak nehezen sikerült, mivel késével hadonászva többséget megsebesített. Krecsmárnak egyik sebe életveszélyes.

A vérzés elállítása. Hirtelen sértüléseknél az első, a mi bekövetkezik, az, hogy az emberek elvesztik fejüket. A szegény sebesülteknél azalatt folydogál a vére, néha veszedelmes mennyiségben, főképp, ha orvost nem lehet hamarjában keríteni. Pedig tapasztalt emberek tudnak olyan módot a vérzés hirtelen elállítására, a melynek a hatása meglepően gyors és sikeres. Vesztünk egy kis vattát, bemarjuk forró vízbe, természetesen egészen tiszta vízbe, aztán rátesszük a sebére. A vérzés megszűnik egyszerre, még ha az ittőer van is megsértülve.

Nyomor elől a halálba. Szabadkáról írják: Szegény 60 éves öregasszony lőtte el magát a napokban életét, amelyben semmi gyönyörűsége nem volt, elhagyottan állott itt, nem volt kihez forduljon segítségért, mert még a hozzá legközelebb állók sem akartak tudni róla. Az eset a következő: Szabadi Mária parasz-asszony, aki valamikor jobb sorsban volt, sebgogy sem tudott kibékülni azzal a gondolattal, hogy feltékenyen őrzött vagyonát, egy kis házikót elperelték tőle rokonai, úgy, hogy kénytelen volt a házból kimenni és magának egy kis szobát bérelni. Itt élt meg egy ideig mindenki-től elhagyatva, még saját gyermekeitől is, ha saját keze munkájával szerezhetett néhány krajcárt, akkor volt mit ennie, ha pedig nem, úgy éhezni volt kénytelen. Ezzel sem törődött olyan nagyon, de legjobban fájt neki az, hogy házikóját elvették tőle és ráadásul még abból a kis szobából is ki akarták helyezni, amelyben a nyomor tanýájá honolt, mert a csekély házbért sem bírta megfizetni. Elhatározta tehát, hogy könnyű szerrel meg fog válni az élettől. Az elhatározást tett követte, gyufát vett néhány krajcárért, vízbeáztatta s mikor már gondolta, hogy a mérge nek meglesz a hatása, megitta a gyufaföldöt. A házbelieknek feltűnt, hogy az öreg-asszony nem mutatkozik, bemették hozzá és ott látták iszonyu kínok közt heverni, teljesen eszméletlen állapotban. Azonnal értesítették a mentőket és a rendőrséget, akik a helyszínre érkezve, a szerencsétlen öreg-asszonyt a kocsira tették és a kórházba szállították. Az eszméletlen állapotban levő öregasszonynak az ügyeletes orvos azonnal kimosta a gyomrát, de mindhiába, a mérge már annyira megtámadta a belső szerveket, hogy egy félóra kiindás után meghalt.

Kutba ugrott. Csányi Samuelné szül. Czirok Piroka szabadkai lakosnő a napokban öngyilkossági szándékból a kutba ugrott. A házbeliék azonnal észrevették és kihúzták a vízből. Tettének oka ismeretlen.

Jövedelmező fényképek. Manapság már nagyon sok színész és híres szépség van olyan, ki arcképe eladásából jó nagy jövedelemben részesül. Kevés embernek van fogalma arról, mily nagy összegeket fizetnek sokszor a fényképezés az eladás kizárólagosságának a jogáért. Azt mondják, hogy Dickens az első, ki arcképeinek eladásáért pénzt követelt. Egy fényképező jóformán tílözőbe vette, hogy adná el neki az arcképét, míg végre Dickens ötven aranyat kért és kapott is honorárium gyanánt a vállalkozó szellemű fényképezőtől. Megtudva e jó üzletet, Fanny Kemble hatszáz forintot alul tlti sem akart, Ada Cavendish pedig 3000 forintot kért és kapott is fényképeért. Mary Anderson, pályafutásának vége felé minden egyes felvétel után száz aranyat kapott s Mrs Bornwallis West népszerűsége tetőpontja idejében majdnem még egyszer annyit kapott. Legutóbb egyik párisi fényképezési műterem tulajdonosa Sarah Bernhardt-tól kötött oly tartamu szerződést, hogy ötven felvételért felvételenkint ötven aranyat kap; mindnyájukat felülmúlja azonban az a vállalkozó, ki Mrs Daugtry pillanatfelvétele után 5000 forint honoráriumot fizetett.

Albinó a Dunában. A napokban Budapestben érdekes halottat fogtak ki a Dunából: fiatal munkásleányt, ki az albinók különös típusához tartozik. Albinó névvel tudvalevőleg azokat a ritkán található embereket jelölik, kiknek testében ugyszólván semmi festékanyag sincsen, minélfogva a hajuk fehér, az arcbőrük majdnem szintelen, szemük szivárványhártyájú és alig színezett vöröses. A kifogott leányholtestet felboncolták az orvosok és tényleg konstatálták, hogy albinó. A haja, mely rendkívül hosszú, a koponyától egy arasznyira ezüsthéber, a többi része sárga, szemei pedig teljesen vörösek. Az érdekes leányt már el is temették.

A rézkrajcárok bevonása. A rézkrajcárok napja is lealkonyult már. A pénzügyminiszter aláírta még a múlt évben halálós ítéletét, de megkegyelmezett az év végéig. A nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter

urnak 40918. számú rendelete folytán ugyanis közhírré tették, hogy az ausztriai értékű egy krajcáros és fél krajcáros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1899. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állampénztárnál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadhatnak el, hogy 1899. évi december 31-ike után azok sem névértékükben, sem anyagértékük megtérítése mellett többé sem fizetéképen el nem fogadhatnak, sem be nem váltatnak.

Veszedelem a kompnál. Egy szemtanu írja, hogy a török-becsei révnél a kompátkeles alkalmával nagy veszedelemben forgott egy lakodalmas menet. O-Becséről kocsisor kíséerte az új házaspárt. A kompnál beszálláskor a menyasszonyt vívő négyes fogat ment be előre ttes hintóval, de alig hogy megállt, rohanva jött utána egy másik fogat s oly erővel lökte meg a hintót, hogy az a négyes első pár lovát a Tiszába lökte. Még rémeesebbé tette a helyzetet az, mikor a vízbe rohant lovak egyike a komphoz kötött csolnaknak uszott, a melyben a nászkisérlet foglalt helyet. És mindenáron bele akart ugrani. Már a felforduláshoz volt közel a ladik, amikor a révésznek sikerült csákánnyal a lovat eltéríteni és a csolnakban ülőket megmenteni. Így az ijedtetésen kívül más baj nem történt, mert idejekorán elváltak a szerszámokat és a vízbe zuhant lovakat is kimentették.

A telefon terjedése. Mentől modernebb valamely találmány, annál rohamosabban terjed. A telefon különösen gyorsan terjedt az egész világon, sokkal gyorsabban, mint annak idején a gőzvasut, melynek áldásait csak tíz évvel feltalálása után ismerték meg általánosabban. A telefon a feltalálásától számított két esztendő alatt már a világ minden országában használatos volt. Különös, hogy legtöbbet telefonálnak Japánban, ahol egy statisztikai kimutatás szerint nem kevesebb, mint 3678 beszélgetés esik évente egy-egy előfizetőre. Japán után Ausztria, Németország, Oroszország, Franciaország, Hollandia, Belgium, Svédország és Magyarország következnek az említés sorrendjében. E szerint Magyarországon van a legkevesebb telefonbeszélgetés az összes európai államok között. Nálunk a telefon állomások száma is jóval kevesebb, mint a felsorolt államokban. Alttí meg a tizezret, míg Németországban 150 ezer telefonállomás van, a mi a lakosság számának arányához mérten, viszonylag is ötször annyi. A többi állam e két határ közé esik.

Művészet és irodalom.

A „Vasárnapi Ujság” március 12-iki száma 17 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Puky Miklós” (Puky Miklós és Telesi László gróf emigrációkorabeli genfi fényképével). Puky Józseftől. — „Önigazolás.” Koltemény Könyves Tóth Kálmántól. — „Korhadt fakeszeszték.” Irta Rákosi Viktor. — Regénytár: „Híres asszonyok: Mária Antoinette ifjusága” (arcképpel). „A lilium.” Regény. Irta Theuriet Andrée. Franciából fordította G. Cserhalmi Irén (az párisi kiadás eredeti illusztrációival). — „Gróf Zichy Jenő felolvasása legutóbbi nagy utazásáról” (képekkel, eredeti ázsiai fényképek után). — „A legnagyobb rendjelek.” — „Házállataink hazája.” — „Öreg honvédek lakomája Aradon” (képpel). — „Gyulai Gaál Miklós 1848/9-iki honvédtábornok.” Közli fia, Gaál Gyula (az aradi fogságában saját maga által rajzolt arcképével). — „Faure elnök temetése” (képekkel, eredeti párisi fényképek után). Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. — A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságokkal” együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV., egyetem-utca 4.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 krajcár.

A „Kneipp Ujság” második száma még az első számnál is duzsabb és érdekesebb tartalommal jelent meg és pedig ezuttal már képekkel illusztrálva. Az idegesség, ideggyengeség és az álmatlanság gyógyításáról szóló cikkek megérdemlik, hogy azokat mindenki elolvassa. Az Országos Magyar Kneipp-Egyesület kiváló szolgálatot tett a közegészségügynek azáltal, hogy ezt a kinttlen szerkesztett lapot megindította. A közönség pedig jól teszi, ha azt járátja, mert abból igen sok hasznos dolgot tanulhat. Előfizetési ára negyedévre 1 forint. Megrendelhető a „Kneipp Ujság” Budapest X., Fűtér-utca 19. szám alatt.

Szerkesztői üzenetek.

B. Á. Legutóbbi cikkét, sajnálatunkra, nem közölhetjük; az ön éles megfigyelő tehetsége s tárgyhoz is alaposan hozzászólhatna, — de az ezen tárgyról írandó cikkek valamivel jobban kidolgozottnak kell lenni.

Fecske. Verse nem vált be.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1369. sz.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

O-Szapár községnél turesedésbe jött s 400 frt évi fizetéssel egybekötött végrehajtói állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom a folyamodni óhajtókat, miszerint kellően felszerelt kérvényeiket **folyó hó 31-ig** hozzám nyújtsák be.

Apatin, 1899. évi március hó 10-én.

Főszolgabíró h.:

Jeisel Henrik,

szolgabíró.

BÉRLETJEGY.
Akár nálam vagy nem nálam vásárolt egy kerékpár javítása és rendben tartása egy egész szezonra 3 frt.

Délmagyarország legnagyobb kerékpár-raktára és javítóműhelye

TELOTSCH GÁSPÁRNÁL
ZOMBORBAN.

Óriási választék! Kellemes fizetési feltételek.
2 évi jótállás, 1 évi ingyenes rendben tartás.

Dús választék
valódi angol **Helikálpremier**, valódi **Styria** gráci, **Swift** (fegyvergyár), **Kayser, Naumann** (németországi), **Douranye, Courir** (angol gyártmányok) kerékpárokból.

Csengők, lámpák, áttételek, tengelyek stb. nagy választékban.

BÉRLETJEGY.
Akár nálam vagy nem nálam vásárolt egy kerékpár javítása és rendben tartása egy egész szezonra 3 frt.

Hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék kereskedelmi társas cégjegyzékébe a 6576/p. 1895. sz. végzés folytán bejegyzett „Laliti segélyző és fogyasztási egyesület mint szövetkezet” folyó évi március hó 1-én tartott közgyűlésén a szövetkezet feloszlását határozta el.

Ezt a keresk. törv. 249. §-a értelmében azon felhívás mellett tesszük közzé, hogy a szövetkezet hitelezői követeléseiket ezen hirdetésnek a „Bácska” című lapban leendő harmadszori megjelenésétől számított (6) hat hó alatt érvényesítsék.

A laliti segélyző és fogyasztási egyesület mint szövetkezet
igazgatósága.

817. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetés.

Ada községben leköszönés folytán üresedésbe jött gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik. Az állás javadalmazása havonként utólagos részletekben fizetendő évi 250 frt.

Felhívtnak mindazon magyar honosságú, katonai kötelezettségüknek eleget tett, irni és olvasni tudó pályázni óhajtok, miszerint sajátkezűleg irt pályázati kéri nyíltakat alulirt elüljáróságához keresztlevelel, katonakönyvecske, hatósági és orvosi bizonyítvánnyal felszerelve 1899. évi március hó 21-ig annál inkább adják be, mert későbbben érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Adán, 1899. évi március hó 7-én.

Király Lajos, **Bakos György,**
h. jegyző. 2—2 bír.

104. szám.

1899.

Terményeladási árverési hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. földmívelésügyi miniszter urnak jóváhagyása reményében az alulirt hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a kincstári ispánság által az 1898. évben felesmívelésileg termelt alább felsorolt termények az 1899. évi március hó 23-án d. e. 9 órakor az apatini m. kir. kincstári ispánság irodájában megtartandó árverésen készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Árverelni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzt készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban az árverést vezető bizottság előtt letenni.

A megvett termények vételára az átvétel előtt lefizetendő, a termények pedig legkésőbb 1899. évi április hó 30-ig elszállítandók.

Szabályszerű 50 kros bélyeggel ellátott és a kellő bánatpénzzel felszerelt zárt irásbeli ajánlatok az árverés megkezdése előtt az alulirt hivatalhoz nyújtandók be, melyben az ajánlott összeg szóban és írásban kiteendő és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

Szabálytalanul kiállított ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes feltételek alulirt hivatalnál, a termények pedig a magtárakban a hivatalos órákban megtekinthetők.

Tárgy:

1. Az apatini Raichl- és Glatz-féle bérelt magtárban elhelyezett 2535 métermázsas tiszta buza.
 2. A Kaufmann-, Flesch-, Dombovits- és Deák-féle magtárakban elhelyezett 2837 métermázsas rostált zab.
- Métermázsánkénti kikiáltási ár az első ajánlat. Utóajánlatok nem vétetnek figyelembe. Apatinban, 1899. évi március hó 6-án.

2—2

M. kir. kincstári uradalmi ispánság.

1289. szám.

1898.

Versenyárgyalási hirdetés.

A Ferenc csatorna hidjainak folyó évben eszköz- és fenntartásához szükséges gépjárműek szállítására versenyárgyalás hirdettetik.

A szállítandó faanyagok következők:

146 darab 36 cm. középméretű 18.00 m. középhosszú-ságu jegenyefenyő-szálfá, összesen . . .	2628.00 fméter.
108 darab 20 cm. köz. átm. 13.00 m. köz. hossz. jegenyefenyő-szálfá, összesen . . .	1404.00 "
10 darab 32 cm. köz. átm. 18.00 m. köz. hossz. vörösfenyő-szálfá, összesen . . .	180.00 "
2 darab 22 cm. köz. átm. 13.50 m. köz. hossz. vörösfenyő-szálfá, összesen . . .	27.00 "
26/32 cm. méretű bárdolt tölgyfa, összesen	8.00 "
16/20 " " " " " " " " " " " "	20.00 "
16/18 " " " " " " " " " " " "	63.90 "
16/16 " " " " " " " " " " " "	82.80 "
16/16 " " " " " " " " " " " "	95.60 "
10/16 " " " " " " " " " " " "	163.20 "
8/30 " " " II. oszt. tölgyfa-palló " " " "	2040.80 "
8/25 " " " II. " " " " " " " " " "	538.50 "
8/32 " " " II. " " " " " " " " " "	110.70 "
8/32 " " " I. " " " " " " " " " "	104.00 "

A fensorolt anyag mennyiségében 25% különbözet köttetik ki. A faanyag teljesen kifogastalan ép és telivágású legyen. Az átvétel szállító választása szerint Baja, Bezdán vagy Újvidék torkolati állomások valamelyikén történik. Szállítási határidőül a folyó év április hó 15-ik napja tűzethetik ki.

Az 5% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok folyó évi március hó 23-ik napjának délelőtti 11 óráig alulirt üzletigazgatóságához nyújtandók be, mikor is azok nyílt ülésben fognak felbontatni; kikötetik azonban, miszerint az üzletigazgatóság a beérkező ajánlatok közül szabadon választhat.

Részletesebb szállítási feltételek alulirt üzletigazgatóságnál tudakolhatók.

Kis Szatpár (u. p. Uj-Szivac), 1899. évi március hó 8-án.

A Ferenc-csatorna részvénytársulat üzletigazgatósága.

763. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetés.

Bács-Kula községében leköszönés folytán megüresedett községi gyalogrendőri állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket Bács-Kula község elüljáróságához 1899. évi április hó 5-ik napjáig adják be.

Ezen állással a községi pénztárból havi utólagos részletekben fizetendő 335 frt évi fizetés van összekötve. Előírt ruházatát a rendőr maga tartozik beszerezni.

B.-Kulán, 1899. évi március hó 11-én.

Dosztig József, **Fürstner István.**
jegyző. 3—1 bír.

114. szám.

kig. 1899.

Árlejtési hirdetés.

Paraga község elüljárósága a jegyzői laknak helyreállítására és kibővítésére 2132 frt 87 kr építkezési költséggel nyilvános szóbeli árlejtést hirdet, mely Paraga községénél 1899. évi március hó 30-án délelőtti 10 órakor fog megtartatni.

A leteendő bánatpénz 214 frt.

A terv, költségvetés, árelemzés és árlejtési feltételek a jegyzőnél megtekinthetők.

Kelt Paragán, 1899. évi március hó 12-én.

2—1

Az elüljáróság.

Hirdetmény.

Egy fiatal, 32 éves nő ajánlkozik egy magányos uri családhoz **gazdasszonyi** állásra, csekély biztosíték mellett. — Cim a kiadóhivatalban.

3—2

Amerikai szőlővessző-eladás.

A pécsi püspöki mohács-szigeti uradalomban következő **amerikai sima szőlővesszők** kaphatók, u. m.:

Rupestris Monticola	500,000
Riparia Portalis	500,000
Vitis Solonis	80,000
Solonis Rupestris	60,000

Azonkívül különféle **gyümölcsfák, jegegyék, vadgesztenyefák és diszcserjék.**

Eladásra kerül 8 drb magyarfajta 3 éves **tenyészbika** és 12 drb **tenyészkan.**

2—1

Az urad. intézőség.

Egy jó házból való **fiu tanoncul felvétetik**

Schweiszgut István

(ezelőtt Müller Mihály-féle)

vas- és vegyeskereskedésében

Hódsághon.

3—2

1233. szám.

1898.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíró 1898. évi Sp. III. 152/4. számú végzése következtében dr. Pataj Sándor zombori ügyvéd által képviselt Prosznitz Mihály fia zombori cég javára öz. Traupmann Endréné zombori lakos ellen 49 frt 75 kr és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 373 frt 50 kr-ra becsült butor-, ágy- és ruhanemű, 1 zongora és 1 varrógépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 642/4. 1898. sz. végzése folytán 24 frt 75 kr hátralékos tőkekövetelés, ennek 1897. évi december hó 14. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 35 frt 45 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban alperesné lakásán leendő eszközzésére 1899-ik évi március hó 24-ik napjának délelőtti 8¹/₂ órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi március hó 14-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

299. sz. kig. 1899.

Hirdetmény.

Alulirt községi elüljárók közhírré teszik, hogy a község tulajdonát képező vadászati jog, a folyó évi augusztus hó 1-től kezdődőleg hat egymásután következő évre, az ez évi július hó 2-án délelőtti 8 órakor tartandó árverésen bérbe fog adatni. Az árverési feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekintheők.

Krusevlya, 1899. évi március hó 12-én.

Cséhás József,

jegyző.

Matz Mihály,

bír.

193. szám.

1899.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1899. évi 5653. számú végzése következtében dr. Tolnai Lipót ügyvéd által képviselt Singer és Reichfeld javára Útrvits Nikola ellen 155 frt 48 kr és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 398 frt 70 kr-ra becsült butorneműek, lovak és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 161. 1899. sz. végzése folytán 55 frt 48 kr hátralékos tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 14. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 41 frt 15 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1899-ik évi március hó 24-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi március hó 3-án.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

A zombori első gőzmalom- és fürdő-részvénytársaság zárószámadata az 1898-iki üzletéről.

Vagyon. Vagyonállás 1898. december végén. Teher.

Ingtalan: kert, telek, lakóházak	21940	Részvénytőke: 1200 drb 100 frtos részvény	120000
Malomépület és vízvezeték	34901 66	Tartalékalap	4044 96
Gépek és felszerelések: gyári berendezés	71887 65	Biztosítékok: nálunk letett óvadékok . . .	1350
Villamos világítás telepe	1486 41	Föl nem vett osztalék	12
Lovak, kocsi	1473 33	Elfogadványaink	128983 42
Irodaberendezés	1090	Tartozásaink nyilt számlán	27679 44
Pénzkészlet	1032 47	Nyeresség	7739 15
Örlemény-, buza-, árpa- és kukoricakészlet	83398 41		
Szén-, olaj- és zsákkészlet	5590		
Adott előlegek	342		
Tárcaváltók	1854 16		
Adósok:			
Követeléseink folyószámlákon 61130 50			
Követeléstünk a m. kir. postának	344 84		
" az osztrák "	1312 09		
	62787 43		
Atmeneti vagyon: előre fizetett biztosítási			
díjak és kamatok	2025 45		
	289808 97		

Veszteség. Eredménykimutatás. Nyereség.

Áthozott veszteség 1897-ből	4256 05	Brutto nyereség az örleményeken	61758 19
Üzemeltetési díjak	44570 69		
Biztosítási díjak	1301 28		
Adó	1347 92		
Behajthatlan követelések	2543 10		
Nyereség	7739 15		
	61758 19		61758 19

Zombor, 1899. évi január hó 5-én.

Loschitz Ferenc,
könyvelő.

Belt S.,
vezérigazgató.

IGAZGATÓSÁG:

Elnök: Frey Emil,

Bárany Zsiga, Bosnyák József, Bieber József, Bittermann Nándor, Hameder Károly, Hoffmann Frigyes.

FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

dr. Donoszlovits Vilmos. dr. Bruck Armin. Zomborcsévits György.
elnök.

Czeznér József

kocsigyártó és kárpitos üzlete
Zomborban

Zarándok (Sóház) utca 107. sz. saját ház.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint 1898. évi november hó 1-től üzletemet saját házamba helyeztem át, hol szakmamba vágó összes munkákat gyorsan és pontosan a legjutányosabb árak mellett elvállalom.

Raktáron tartok mindennemű **új és átalakított hintókat, kocsikat** stb. szakmamba vágó bármilyen megrendelést, illetve átalakítást elfogadok és azt a legrövidebb idő alatt eszközölöm.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Czeznér József,
kocsigyártó és kárpitos.

20-7

530. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Torzsa községben lemondás folytán üresedésbe jött és bavi utólagos részletekben kifizetendő évi 300 frttal javadalmazott községi gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitunk. A rendőr köteles az egyenruhát sajátjából beszerezni, míg ellenben a felszerelési cikkeket a község fizeti.

Felhívjuk tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy sajátkezűleg irt kérvényüket a keresztlelvi, magyar honosságuk és erkölcsi viseletüket igazoló hatósági, vagy testi épségükéről szóló községi orvosi és eddigi alkalmaztatásukat előtűntető egyéb bizonyítványokkal felszerelve alulírott eljárásságnál **folyó évi március hó 31-ig** annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

A német nyelv szóbeli és lehetőleg írásbeli bírása okvetlenül szükséges.

Torzsan, 1899. évi március hó 9-én.

Gutvein Lajos, Schick Károly,
jegyző. 2-2 bíró.

Vas- és fém-esztergálás.

GAZDASÁGI GÉP- és MECHANIKAI MŰHELYE, FÉMÖNTÖDE

VARRÓGÉP-JAVÍTÓ INTÉZETE

CZEISEL JÓZSEF
ZOMBOR,
Zarándok-(Sóház)-u. 105.

Készítik mindennemű gazdasági gépeket, ugymint: **kukorica-morzsolókat** saját jobbitott mintám szerint felülmulja az eddig készített morzsolókat. **Szecska-vágókat, darálókat, répvágókat, szivattyúkat, fecskendőket, vetőgépeket, konkolytisztítókat** (Trieur), **dagattyúkat** szivattyúkhoz és gőzkazánokhoz minden nagyságban, **fémöntvények** minta vagy rajz szerint.

Vas- és fém-esztergálás.

Raktáron tartok mindennemű gazdasági cikkeket és technikai dolgokat. **Gépolaj, consistens zsír, dobsinek** magas bordákkal, **forraló csövek** gőzkazánokhoz, csövek kovacsolt vashéj **vízvezetéknek, vas- és rézpótlékok, mézgaárak, mézga szelencék, zsinórok, buvó lapos zsinórok, vízmutató üvegek, csavarok, kulcsok** és mindennemű szerszámokat.

Sércsapok és szelelő csapszegek. Gépszijjak elsőrendű színbőrből.

Fesz mérők (manometer) újak és javításoknak külön berendezett osztály, fesz mérők kipróbálása ingyen eszközöltetik.

Mindennemű javítások elfogadtatnak, ugyszintén gazdasági gépeket, lakatos épületmunkákat és **VARRÓGÉP-JAVÍTÁSOK** jutányos árak mellett eszközöltetnek.

Malmok rekonstruálása, berendezése és bármilyen iparvállalat berendezése
*—13
általam eszközöltetik.

Gépszijjak elsőrendű színbőrből.

Zombor, Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomtatásból.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

11972. szám.
alisp. 1899.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánja részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az alább megnevezett munkák biztosítása céljából **folyó évi március hó 29-ik napján (szerda) reggeli 9 órakor** a vármegye székházának kistermében zárt ajánlatokkal egybekötött szóbeli versenytárgyalás fog tartatni, a melyre a vállalkozni kívánók ezennel meghívattak.

A biztosítandó munkák a következők és pedig:
1. A titeli törvényhatósági kongotégla utak fentartásához szükséges évi 100,000—150,000 drb kongotégla 1899-ik évtől kezdve.
Tudnivalók: Az évenként szállítandó mennyiség minden év április hó 1-ig vállalkozóval közöltetni fog.

Azon esetben, ha a vállalati évek bármelyikében az utak javításának szüksége nem forogna fenn, vagy az előző évből fennmaradt készlet a tényleges szükségletet fedezné és így megrendelés nem tétetnék, ebből vállalkozó kártérítési igényt nem támaszthat.

Továbbá amennyiben a hozzávetőleg megállapított mennyiségen felül még nagyobb mennyiség szükségesletnek, vállalkozó megrendelésre azt is a vállalati egységéért szállítani köteles.

A szállítandó téglák mérete 20/10/5 cm.
Ajánlat 1—3, esetleg 6 évre teendő; az egységár 1000, azaz egyezer darab után teendő ki az ajánlatban.

A letendő biztosíték 300 frt.
A kongotégla-anyag az utakra kiszállítandó, a megjelölendő helyekre le- és összerakandó s a kitűzendő határidőben átadandó.

2. A titeli törvényhatósági kongotégla-utón szükséges kijavítási, illetve átrakási munkálatoknak biztosítása, a munkálatokhoz szükséges homokkal együtt. Az évi munka átlaga 4000—6000 m² méter; előírt egységár m² méterenként 28 kr. Letendő banatpénz 100 frt. Ajánlat tétel 1—3, esetleg 6 évre.

A tényleg végzendő munka-mennyiség évenként május hó 15-ig fog vállalkozóval közöltetni. — Azon esetben, ha a vállalati évek bármelyikében utjavítási munka meg nem rendeztetetnek, ebből folyólag vállalkozó kártérítési igényt nem támaszthat; amennyiben pedig a hozzávetőleg megjelölt mennyiségen felül munka rendeztetetnek meg, vállalkozó azt is köteles a vállalati egységár mellett elvégezni.

3. A járek—temerini kongotégla-ut fentartásához évente szükséges körülből 1500 köbméter homok szállítása. — Letendő banatpénz 150 frt.

A szükséges homok-mennyiségről a felosztási jegyzék közlése mellett vállalkozó mindenkor eleve a vármegye alispánja részéről értesítetni fog. — A homok-szállításra nézve az ajánlat 3, esetleg 6 évre teendő.

Ezen felsorolt munkákra vonatkozó írásbeli ajánlatok, melyekben az illető versenyző, vagyis vállalkozni kívánóknak a neve, polgári állása, rendes tartózkodási helye, — továbbá az ajánlatok egységi és összes vállalati árak és pedig az utóbbiak, — ugy számokkal, mint betűkkel is kitérőnek és a melyekben a fentebb meghatározott mennyiségű biztosíték készpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett és névértékig terjedő árkelet szerint számított elfogadható értékpapírokban okvetlenül esatolando és **folyó évi március hó 28-ik napjának délutáni 5 órájáig** a vármegye alispánjára címezve nyújtandók be.

Versenyzők ajánlatukhoz a kongotégla-ból megfelelő és pecséttel ellátott mintát tartoznak bemutatni és amennyiben ezt elmulasztják, ugy ajánlatuk figyelembe nem fog vétetni.

Az ajánlatok ugy adandók be, hogy mindegyiknek borítékára a szükségesek, vagyis az ajánlattevő neve és lakhelye, továbbá amire az ajánlat tétetik és végre a bent levő banatpénz összege világosan feljegyzendő, megjegyeztetvén, hogy a kitétt határidőn túl beérkező, vagy az előirt kelleket bármely tekintetben nélkülöző ajánlatok, valamint az utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Azok, kik a felsorolt vállalatra nyilvános szóbeli versenytárgyalás útján kívánnak pályázni, kötelesek az illető vállalatra nézve fentebb kikötött biztosítékot a szóbeli árlejtést megelőzőleg lefizetni, különben az árlejtésben részt nem vehetnek.

A szóbeli árlejtés megkezdése előtt az abban résztvenni szándékozók tartoznak kijelenteni, hogy az illető vállalatra vonatkozó részletes árlejtési feltételeket és egyéb kapcsolatos előírásait okmányokat tökéletesen ismerik, míg az írásbelileg pályázók ezen kijelentést ajánlatukban kötelesek megtenni.

A letett biztosítékot a vállalkozó a megajánlott és elfogadott vállalati összeg 10%-nak megfelelőleg kiegészíteni tartozik.

Végül megjegyeztetik, hogy a vonatkozó részletes árlejtési feltételek és egyéb kapcsolatos műszaki okmányok az államépítészeti hivatal hivatalos helyiségében a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Karácson Gyula,
alispán.

2-1

Hirdetmény.

A „Szóntai I. előlegezési egylet mint szövetség” felszámolás alatti cég a szövetség tagjainak ezton is közhírré teszi, hogy az 1895-ik évi január hó 1-én alakult ciklusa 1898. évi december hó 31-én lejárt és a tagok felszólíttatnak, hogy követeléseiket 1899. évi június hó 31-ig érvényesítsék annál is inkább, mert ez idő lejártával a felszámolás véget ér.

Szónta, 1899. évi március 12-én.

Orslbauer György s. k., Ertl János s. k.,
könyvelő. 3-2 igazgató.

385. sz.

tkvi 1899.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Veiland Ádám és társai ó szivaci lakosok végrehajthatóknak Bernhard Konrád ó szivaci lakos végrehajthatást szenvedő elleni 378 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Ó-Szivacon fekvő, az ó szivaci 1585. számú ijkönyvben Bernhard Konrád és neje szül. Benz Erzsébet tulajdonánál bejegyzett A. I. 419. hr. s. 351. ó. i. sz. egész házra és beltelkekre 443 frtban és az ugyanott A. I. a foglalt 1733. hr. számú egész pótkertre 136 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1899-ik évi április hó 17-ik napján délelőtt 10 órakor** Ó-Szivac községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi január hó 26-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.